

மு.பொ அவர்கள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிக முக்கிய ஆளுமகைகளில் ஒருவர். கவிதை, சிறுகதை, நவீனம், விமர்சனம், எனப் பல துறைகளிலும் தனது திறமகைகளைக் காட்டியவர். இதழ் ஆசிரியரும் கட்ட. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த திசைகள் என்ற சிறந்த வார இதழின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். இவற்றைவிட சிறப்பாக இவரது சிந்தனை ஆற்றலைக் கூறலாம். மற்றவர்கள் சொல்வதை வறண்டு வார்த்தைகளில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர் இவரல்ல. இரவல் வாங்காத சூயசிந்தனைதான் அவரது பரமமாதல். நான் அவரது ரசிகன். அவரது பல கவிதைகளை மிகவும் ரசித்தவன். ஆதலேயால் அவரது சிறுகதைகளும், நாவலும் கட்ட எனக்குப் பிடித்தமானதே. எனவே இந்த கட்டுரையானது அவரது விமர்சன நூல் பற்றிய விமர்சனமாக இருக்கும் என நான் நம்பவில்லை. பரமப்பாலும் நான் ரசித்தவையாகவே இருக்கும்.

0000000000 00000000 00000 ?

இந்த நூலைப் படித்தபோது விமர்சனம் பற்றிய பலவற்று சிந்தனைகள் என்னளவில் முகிழ்வு கொண்டன. அவை பற்றி சில கற்றிவிட்டு முழுமையாக நூலுக்குள் நுழையலாம் என எண்ணுகிறேன். இலக்கிய விமர்சனம் என்றால் என்ன? இலக்கிய விமர்சனம் என்பது ஒரு படபைப்பைப் படித்தல், ஆய்வு செய்தல், அதன் இலக்கியத்தன்மையை மதிப்பீடு செய்தல், படபைப்புப் பற்றிய இலக்கிய விளக்கம், அப்படபைப்பின் நோக்கம், அது வாசகனிடத்தும் பரந்தளவில் சமீக நிலையிலும் ஏற்படாத தக்க கட்டிய தாக்கங்களை

ஆராய்தல் என பல நிலைகளைக் கொண்டது எனலாம்.

நவீன இலக்கிய விமர்சனங்கள் ரசனையைக் குறிப்புகளிலிருந்து முற்றிலும் வறியுபட்கின்றன. பெரும்பாலும் ஒரு படபைப் பாளியின் படபைப் பற்றல் எவ்வாறு வளியுபட்கிறது. எத்தகைய உத்தியில் படபைக் கப்பட்டுள்ளது, படபைப் பின் கருபற்றிய கருத்தாடல், படபைப் பாளியின் இலக்குகள் குறித்த தத்துவார்த்த விளக்கம், அதுபற்றிய விவாதம் ஆகியனவும் விமர்சனத்தில் அடங்கலாம்.

விமர்சனம் செய்ய வரும்போது பெரும்பாலும் ஒரு இலக்கிய கோட்பாடு விமர்சிப்பவர் மனதில் அடிநாதமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். அது வளியுபட்கையானதாக இருக்கலாம் அல்லது மறமுகமாகச் சூட்டப்படலாம். அல்லது முழுமையாக மறமுகமாகச் சொல்லப்படலாம். ஆனால் இலக்கிய விமர்சகர்கள் எல்லோரும் எப்போதும் கோட்பாட்டாளர்களாக இருப்பது இல்லை. தானாக ஒரு கோட்பாட்டிற்குள் தன்னையே மனபைபட்குத்தாவிட்டால் கிட்டத்தோ ஒரு கருத்து நிலையோடு அவர் உடன்பட்டிருப்பதை மறுக்க முடியாது.

ஆனால் கருத்துகள் நிலையானவை அல்ல. காலத்திற்கு காலம் மாறுவன என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

000000000000 00000000 00000000

நான் ஒரு மருத்துவன். பலருக்கு மருந்து கொடுக்கிறேன். ஆனால் குணப்படுத்துவது நான் அல்ல. கலையாதத்தில் உள்ள கடவுளும் அல்ல. அவனது உடல் தன்னதை தானே குணப்படுத்துகிறது. அதேபோலத்தான் விமர்சனங்களும், விமர்சகர்களும். விமர்சகர்கள் படபைப்புகளை விமர்சிக்கிறார்கள். திருத்தங்கள் வேண்டும் என்கிறார்கள். அத்துடன் அவரது கடமையே மூடித்துவிடுகிறது. மருத்துவனுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதுடன் கடமையை நிறுத்துவிடுகிறது. உயிரைக் கொடுப்பதோ பறிப்பதோ அவன் அல்ல. அதேபோல விமர்சகன் ஒரு படபைப்பு பற்றி தனது விமர்சனங்களை மனவகைக்கலாம். ஆயினும் அந்தப் படபைப்பு காலம் கடந்தும் வாழப்போகிறதா அல்லது அற்ப ஆயுசில் மடியப்போகிறதா என்பது அந்தப் படபைப்பில் மட்டுமே தங்கியுள்ளது. படபைப்பின் கனதியிலும், சமீபத்திற்கான அதன் பயன்பாட்டில் தங்கியுள்ளது.

அர்த்தமின்றித் திறற்றுவதும் போற்றுவதும் நல்ல விமர்சனங்களில் இருக்காது. எமது

கருத்தை வலியுறுத்துவது போலவே மற்றவர் கருத்துக்களையும் மதிக்கத் தரிந் திருக்க வணே டும் . அதே நேரத் தில் தனது கற கை ஆற்றலாலும் , பரந்த அனுபவத் தாலும் பற்றுக் கொண்ட புதியவற்றை சமீகத் திற்கும் ; படபை புலகிற் கும் கடத்தும் கடமையையும் விமர் சகன் மற்றது விடக் கபடாது. ஆனால் அவற்றை நரே மயைகவும் , கண்ணிமாகவும் . தரிசனத் துடனும் சலால் வது அவசியம் . இல்லையேல் விமர் சனத் தை காலம் தபிக் கி எறிந் து விடும் . ஆனால் அந் தப் படபை பு நிலைத் து நிங் கும் .

00.00 0000 00000 00000000000000

மு.பொ அவர்கள் எமது படபைபுலகில் விரல் விட்டு எண்ணக் கபிய அற்புதமான படபைபாளிகளில் ஓர்வார் . கவிதை, சிறுகதை, நவீ னம் , போன்ற படபை புலக் கு அப்பால் விமர் சனத் துறையிலும் தனது தனித் துவத் துத் தைக் வளெிப் படுத் தியவர் .

இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத் துறை முற்போக் கு நற்போக் கு பிரிந் து நின்று வரிந் து கட்டி முரண்பட்டு நின்ற போது, இலக்கியச் சிந்தனை மரபில் இற்றைவரை இல்லாத புது வீ ச்சபை பாச சிய மு.தளையசிங்கத் தின் மரபில் வந்தவர் மு.பொ. கருத்து முதல் வாதம் பொருள் முதல் வாதம் என இரு முனைப் பட்ட சிந்தனை நிலவியபோது ஆத் மாரத் தம் சார்ந் த புதிய சிந்தனை ஊற்றை பிரவாகிக் க விட்டவர் மு.த. மயெயுள் என்ற அவரது எண்ணக் கரு இலங்கையை விட தமிழகத் தில் கபிய வரவறே பபை பற்றுது என மு.பொ அவர்களே ஓரிடத் தில் லொல் லியிருக் கிறார் .

மு.பொ படபைபுகளிலும் விமர் சனங் களிலும் இந் தக் கருத்து உள்ளுறைந் து நிற்பதை தீ விர வாசகர்கள் அறிவர் . 'திறனாய் வின் புதிய திசைகள்' என்பது மு.பொன் னம்பலம் அவர்களின் புதிய நபு லாகும் . அவர் பல வருடங் களாக எழுதிய விமர் சனக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந் நபில் வளெிவந் துள் ளது.

400 பக் கங் களுக்கு மேல் வரும் இந் த நாலில் உள்ள படபைபுகள் நான்கு பரெும் பிரிவுகளாகப் பிரிக் கப் பட்டுள் ளன.

1. அறிமுக விமர் சனம்
2. விமர் சனம்
3. ஆய் வு நிலை சார்ந் த விமர் சனம்

4. எதிர் வினை விமர்சனம்

திறனாய்வின புதிய திசைகள் என்ற இந்த நூல் மிகவும் கனதியானது. நான் ஆரம்பத்தில் கபுறியவனைப் போன்ற பல கருத்துக்களை உள்ளடக்கியிருப்பதாகவே கருதுகிறேன். ஆனால் மு.பொ.வின நூல் அவற்றிற்கு மலேமும் சில்கிறது. இது 400க்கு மறைபட்ட பக்கங்களாகக் கொண்டது எனவே அளவில் கனதியானது. அதைவிட அதன் உள்ளடக்கம் கனதியானது என உறுதியாகச் சொல்லலாம். பல படபைப்புகள் பற்றிய கபுர்மயான விமர்சனங்களை வகைகிறது. ஆனால் அத்துடன் மட்டுப்பட்டு நிற்காது விமர்சனத்துறையின் சிலநெறிகளையும் பசுகிறது. அதற்கும் அப்பால் அது சிலை வணேடிய புதிய திசைகளையும் சூட்டி நிற்கிறது. புரியாத இலங்களின் பெயர் உதிர்ப்புப் பயமுறுத்தல்கள் இவரிடம் இல்லை. ஆங்கிலச் சொற்களை அனாசயமாக பெய்து வாசகனை தகபைபில் மழ்கடிககதும் இல்லை.

மார்க்ஸ் யம், பெண்ணியம், தலித்தியம், யதார்த்தம், பின்நவீனத்துவம், ஆதார்த்தம் போன்ற பலவறே கருத்து நிலகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்று விமர்சனங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

00000000000000 0000000000 00000

படபைப்புகளை விமர்சிக்க வரும் ஒவ்வொருவரும் அவற்றை தமது கருத்துத் தளங்களாகக் ஏற்பவே விமர்சிக்கிறார்கள். இது ஒரு விதத்தில் தவிர்க்க முடியாதது என்றபோதும் அது சரியானதானா? இல்லை என்கிறார் மு.பொ. தளெளவாக. படபைப்பு எத்தளத்தில் எழுதப்பட்டது என்பதை வதைத்து அதை விமர்சிக்க வணேடும் என்று சொல்கிறார். 'விமர்சனம், ஆய்வு கட்டுரை என்பவை நமது அறிவின் தளத்தில் மட்டுமே இயங்குபவை' என்கிறார். பக்கம் 170. ஆனால் ஆக்க இலக்கியம் என வரும் போது அறிவு, உணர்வு, அபிமனம், பபிரவீகமளம் உனப் பல தளங்கள் இயங்க ஆரம்பிக்கின்றன. இவ்வாறு பல தள சக்திகளை இழுத்து வரும் ஆக்க இலக்கியம் ஆற்றல் மிக்கதாக அமைகிறது என்கிறார். அனால் அவை அனதைதும் ஒரு படபைபில் அல்லது படபைப்பாளியில் இருக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே படபைப்பை விமர்சிக்க முயலும் ஒருவர் என்ன செய்ய வணேடும்.

'படபைப்பை எழுதிய கவிஞன் எந்தத் தளத்தின் சிலவாக்கால் பாதிக்கப்பட்டாள்' எனப்பதை அறிய வணேடும். மலேமன அறிவுத் தளமத, உணர்வுத் தளமா, அபிமனத்தளமா, இவற்றையும் கடந்தியங்கும் ஆனமீகத் தளமா அல்லது வறும் உருக்க உணர்வு எனப்படும் எநவெஅநவெயெட தன்மவை வாய்ந்த மலேலோட்ட உணர்வுத் தளமா என்பதை அறிந்து கொண்டே அதில் புகவணேடும். அறிவுத் தளத்திற்கு படபைப்பை உணர்வுத்

தளத்திற்கு உரிய அளவுகோல்களைக் கொண்டு தவேயினி அளக்கச் செல்லக் கட்டாது. இதே போல ஆன்மீக உணர்வுத் தளங்களாக உரிய ஒன்றை அதை எட்டி மூடியாத அறிவுத் தளத்தில் மட்டும் வைத்துப் பார்க்கக் கட்டாது'

000 00000000000 00000000 0000 000000

ஆனால் இந்தத் தளவு அளவுகோல்கள் படபைப்புகளை விமர்சிக்கும் போது மட்டும் மல எமது நிஜ வாழ்க்கையிலும் கடபைப்பிக்க வேண்டிய ஒன்று. பல் வேறு தரத்தினருக்கும் பயன்பாட்டைய விடயத்தைய ம.பொ கவிதை விமர்சனத்தில் சொல்லியிருப்பதாக எனக்குப் புகிறது. இந்த இடத்தில் நான் என்னபைப் பொருத்திப் பார்த்தேன். எனது தொழில் அறிவியலோடு தொடர்புடையது. மருந்துகள், நோய், விஞ்ஞான ஆய்வுகள் என ஒரு பக்கம். நோயாளிகள் வேறொரு பக்கம். ஆவர்களுக்கு இந்த அறிவியல் தளம் பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. உணர்வுத் தளம் அவர்களது நோய், வலி, உபாதை, மனக் கவலை, அவர்களது கலாசார நம்பிக்கைகள் என அவர்களது தளம் முற்றிலும் வேறானது. எனவே ஒரு மருத்துவன் தனது அறிவுத் தளத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நோயாளியைக் கணமாகக் கவோ திருப்பதிப்படுத்தவோ மூடியாது. ஆவர்களது உணர்வுத் தளத்திற்குள் தானும் இறங்கி வர வேண்டும்.

மருத்துவனுக்கு மட்டும் மல. ஆசிரியருக்கு, சட்டத்தரணிக்கு, கடமைமுதலாளி மற்றொருவருடன் தொடர்புறும் அனைவருக்கும் பொருத்தும். தொழில் மட்டும் மலக் கூடும் பமட்டத்தில் கட்ட அவசியமானது.

மேற்கூறிய படபைப்பாளியினது இயங்கு தளம் பற்றிய கருத்துக்கள் பரோசிரியர் சிவசகேரத்தின் 'பேரின முகங்கள்' பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரையில் அடங்கியுள்ளது.

0000000000000 00000000

ம.பொ இக் கட்டுரையில் எங்கும் சிவசகேரத்தைய பரோசிரியர் என்று கூறிப்பிடவில்லை என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கவிஞர் சிவசகேரம் என்றே கூறிப்பிடுகிறார். இதுவும் இயங்கு தளங்கள் பற்றிய மற்றொரு விடயம்தான். பொறியில் பீடத்தில் அவர் பரோசிரியர் என்ற தளத்தில் இயங்குகிறார். இலக்கிய உலகில் அவர் ஒரு கவிஞர். எனவே கவிஞர் எனக் கூறிப்பிடுவது பொருத்தமானதே. ஆனால் அவரது படபைப்புகளை விமர்சிக்கும் போது அவருக்குள் இருக்கும் அறிவியல் தளத்தை ம.பொ பற்றித் தள்ளவில்லை என்பது கூறிப்பிடத்தக்கது.

00000000, 000000, 00000000000 0000000000 00000000000

'உணர்வுமும் அறிவுமும் ஒன்றையொன்று பின்னிச் சலெல்லும் தன்மையை இவரது கவிதைகளில் காணலாம்.' கப்டுதலாக அறிவியல் ஆட்சி இதில் ஆளுமடை சலெலுத்தினாலும் உணர்வுத் தளமும் கடைகொடுப்புதாகவும் கப்டுகிறார். ஆனால் சிவசகேரத்தின் கவிதைகளில் ஆத்மார்த்த தளமும் இடையிடையே இனம் காட்டுவதடை காணலாம் என மு.பொ கப்டியது எனக்கு ஆச்சரியமப்ட்டியது. ஆனால் அதற்கு அவர் உதாரணமும் காட்டுகிறார். மகேசிககோ புரட்சி பற்றிய கவிதையில்

'இலையுதிரந்து பட்டதுபோல் நின்ற நடுமரத்தில
வசந்தத்தின் சநெத்ழல்கள் கிளமைப்டப்ட
பரந்துவிரிந்தது எவ்வாறு?'

உணர்வு தளத்தின் வலெப்பாடாக அவர் சூட்டிய கவிதை வரிகள் எனக்கு மிகவும் பிபித்தமாதாக இருந்தது

'வாழ்வின் மீ தான ஆசடை
மண்ணடை விட்டு விரட்டியது
இரவின் முகத்தடைச் சப்டிககொண்டது
கொழும்புக்கு ஓபினான்.

அறிவுத்தளத்திற்கு உரியதாக மு.பொ எடுத்துக் காட்டும் மற்றொரு அருமயான கவிதை இது

'அடையாள அட்டையில் இருந்த முகம்
தனதனென்றான் அவன்
இல்லடை என்றார்கள் அவர்கள்
அட்டடை 10வருடம் பழயைது ஆயினும்
முகம் தனதனென்று வாதாபினான்
அவனது முகம் வாவியில் மிதந்தபோது
அவனுடயைதாக இருக்கவில்லை.'
கவிதையை விட்டு நாவல் விமர்சனத்தில் நுழயைலாம்.

0000 0000000000 000 0000000000

ஜெயமகேசினின் காடும், எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் நடுமங்குருதி பற்றிய ஒப்பீட்டு விமர்சனக் கட்டுரை என்னகைக் கவர்ந்தது. காடும் நாவலை 2005 காலப்பகுதியில் வாசித்தபோது, அதைப் படித்து முடித்த பின்னரும் சில மாதங்கள் நீலியின் நினைவுகளுடன் காட்களில் அலாந்து திரிவதான மனநிலையில் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதே போல நடுமங்குருதியும் ஒரு சிறப்பான படப்பிடிப்புத்தான். ஆனால் இவை ஏன் சிறந்த நாவல்களாக இருக்கின்றன என்பதை மு.பொ கட்டுரையைப் படித்த பின் தான் என்னால் உணர முடிந்தது.

முதலாவது காரணம் அதில் வரும் மாந்தர்கள் இயல்பான மனிதர்களாக இருப்பதாகும். 'ஓழுகம், கட்டுப்பாடு என்று நாம் அவர்களுக்காக இடையே சீரமைக்க முயலும் அனாதையையும் தடுக்கி எறிந்தவர்களாக நடமாடும்' அந்த மனிதர்கள். 'தீராத பரமமம் பசித்தலைந்தபடியும், பொருந்தாத உறவுகளும் இணையாத மனங்களும் மனிதர்கள்' எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இரண்டாவது காரணம் 'ஆங்காங்கே அவற்றுள் இழையோட விடப்படும் மனித ஐதீ கங்கள், தனமங்கள், மாந்திரீ க நம்பிக்கைகள் எனலாம்' என்கிறார் (உதா: இளையராஜாவிற்கு செய்யப்பட்ட காஞ்சிமரக் கட்டில், அதோடு வந்ததாகக் கருதப்படும் அரப்பவனநீலி, அதோடு அவர் கட்டுதல்) மனநாவது சிறப்பாக சொல்லப்படுவது அவை எழுதப்பட்ட கலாத்தவமான நட்பு பற்றியதாகும். மழை, வயில், காடும் வயில் ஆகியவை பற்றிய விபரணைகள் கவிதையாக எழுந்து விரிவதாக மு.பொ குறிப்பிடுகிறார்.

00000 000 00000000000000 00000

இன்றைய இலக்கிய உலகில் அத்தகைய மாற்றத்திற்கான தேவை எழுந்துள்ளது. ஒரு அறிவியல் கட்டுரையை எழுதும் போது அதை வறும் விபரங்களின் கோவையாகத் தரும் போது அதற்கு வரவேற்பு இருப்பதில்லை. அதற்குள் வாழ்வனுபவங்களை, கவர்சியான நடையினை. கவிதை அழகைச் சேர்க்கும் போதே பலதரப்பட்ட மக்களை அடாந்து பலன் அளிக்கிறது என உணரப்படுகிறது.

இத்தகைய நிலையில் படப்பிடிப்பு இலக்கியங்களும் தமது பழையை

கட்டுக்கோப்புகளிலிருந்து விடப்பட வேண்டும். 'இன்று பலவகை இலக்கியங்களான கவிதை, கதை, கட்டுரை, நாடகம் என்பவை எல்லாம் ஒன்றுக்குள் ஒன்று தலையீட்டி, உருவக் கலப்பு நிகழ்த்தி வறையொன்றின் வருகையை பூது ஒழங்கின் வருகையை இரூக்கிற ஒழங்குகளைச் சிதைத்து....' வர வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

'இந்தக் கவிதையின் ச்சுக் கொண்ட விபரணை, அதன் சாத்தியம், சாத்தியமற்ற எல்லா நிகழ்வுகளையும் சத்தியப்படுத்துகின்ற ஆதாரத்தளத்திற்கு இட்டுச் செல்வதன் மூலம் வறையொன்றைப் புகிறதே. ஆதாரத்தளம் என்பது ஆன்மீகத்தளமல்ல, ஆனால் அதனோடும் ஒட்டுறவு கொண்டது என்பதையும் மறுப்புறையில்லை' என்கிறார். இந்த இரண்டு விடயங்கள், அதாவது இன்றைய இலக்கிய விடயங்கள் உருவக் கலப்பு நிகழ்த்தி ஒரு புதிய விடயம் அல்லது ஒழங்கிற்கு வருவது மற்றும், ஆதாரத்தளம் என்பது மு.பொ. மு.த விலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட கருத்துக்களாகும்.

00000 00000000

இவற்றைப் புரிவதற்கு 'தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம்: மு.த வினா சிந்தனை ஒரு திருப்பமுனையா?' கட்டுரைக்குள் நாம் புக வேண்டும். இதனை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் இலக்கியக் கோட்பாட்டு அறிவு எனக்கில்லை. ஆயினும் இது தொடர்பான எனது அறிவுக்கு அகப்பட்ட சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். தவறுகள் இருந்தால் பின்னர் பச்சே இரூக்கும் சண்முகலிங்கம் அவர்களும் மு.பொ சூட்டிக் காட்டுவார்கள் என நம்புகிறேன்.

நாம் அறிந்துள்ள பார்வைகள் எவை? மரபுரீதியான மார்க்கீ சப்பார்வை, கருத்துமூலக் கோட்பாடு, இவற்றின் அடிப்படையில் இன்று இரூக்கும் யதார்த்த, சமயத்தார்த்த இலக்கியக் கோட்பாடுகள் ஆகும். இவற்றில் உள்ள குறைபாடுகளை மு.பொ இக் கட்டுரையில் விபரித்துள்ளார். நீங்களே படித்துப் பாருங்கள். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக முன்வைக்கப்படுவது மெய்யுமூல வாத்தம் எனும் கோட்பாடு ஆகும். இந்த முறையில் படபடப்படுபவை 'மெய்யுள்' வகைப் படபடப்புகள் என்கிறார்.

000000000

000000000000 000000 00000 ?

'இய் பரெந் தத் துவம் ஆதமீ கப் பரோர் வயைல் மூதலாளித் துவத் திற்கும்', மனித வளர்ச்சியைத் தடுத்த வகைகும் அர்த்தமற்ற சமய ஆசாரங்கள்கும் மட்டும் பிக்கைகள்கும் முண்டு கொடுத்த கருத்து மூதல்வாதத்தின் பிற்போக்குத் தனங்களை உதறிக் கொண்டும், மனித சாராம் சமான ஆதமீ கப் பண்பை ஒதுக்கிவிட்டு மனிதனை வறும் பொருளாதார மனிதனாக காணும் பொருள் மூதல்வாதத்தின் பிற்போக்குத் தனங்களையும் உதறிக் கொண்டும் எழுவதாகும்.' என்கிறார் மு.பொ.

00.000000 0000000000000000 0000 00000000

மு.பொவின் விமர்சனக் கட்டுரைகளில் நான் இனம் காணும் நல்ல போக்குகளை இவ்வாறு கிறலாம்.

1. ஆதமார்த்தம்.
2. முற்போக்கு கொள்கைகள்கு எதிரானவர் அல்ல. முற்போக்கு என்ற போர்வையில் செய்யப்பட்ட ஆனாலும் அது முழுமையான பார்வை அல்ல என்கிறார்.
3. தமிழ் தசீய உணர்வு
4. சத்தியத்திற்கு எதிரானவற்றைப் பொறுக்க முடியாமையும் அதற்காகக் ஒங்கிக் குரல் கொடுப்பதும், உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பசோமல் வளிபடையாகச் சொல்லுதல்.
5. கருத்து ரீதியாகவும் படபைபாக்க முறையீதியாகவும் ஒரு படபைபாளியை விமர்சிக்கும் போதும் அவரில் உள்ள நல்ல அம்சங்களையும் சூட்டிக் காட்டத் தவறுவதில்லை. உதாரணங்கள் கே.எஸ்.சிவகுமாரன், உமா வரதராஸன், சலோலகை கிளி, சில்லையார் சிலைவராசன், முருகையன், க.கலைசபதி, சிவத்தம்பி
6. ஆழ்ந்த ரசனை. ஆழ்ந்த ரசனையுள்ளவன்தான் நல்ல படபைபாளியாக முடியும். அவனால் தான் திறமையாக விமர்சிக்க முடியும். நில் முழுவதும் அவர் எடுத்ததுக் காட்டியுள்ள படபைபுதாரணங்களபைபடித்தாலே உதவாக கரபைபடபைபாளியும் உச்சந்தரத்தவனாகி விடுவான் எனப்படுகிறது.
7. சமூத்திரத்தையும் நாணவகைகும் அவரது வாசிப்பின் பரப்பளவு எனக்கு மலபைபதைத் தருகிறது. அவரது குறிப்பிடும் படபைபாளிகளின் எண்ணிக்கையும், அவற்றிலிருந்து எடுத்தாளும் உதாரணங்களும் ஒரு மனிதனால் இவ்வளவு அகலமாகவும் ஆழமாகவும் பிக்க முடியுமா என்ற மலபைபதைத் தருகிறது.
8. ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கியமாக கவிதை, சிறுகுத்து, விமர்சனப் போக்குகள் 20ம் 21ம் நூற்றாண்டுகளில் எவ்வாறு இருந்தது, இருக்கிறது, இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய ஓட்டுமொத்தப் பார்வையை இந்த நூலைப் படிப்பதன் மூலம் ஒவ்வொரு வாசகனும் பெற முடியும்.
9. பழைய கழிதலும், புதியன கழிதலும் வழுவல கால வகையிலானே என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளல். மரபு சார்ந்த அல்லது வழமையான படபைபு வடிவங்கள்கு அப்பாலான படபைபுகளபைபடித்து ரசிப்பதும் பாராட்டுவதும். தனது படபைபுகளிலும் அத்தகைய மாற்றங்கள்கு இடம் அளிப்பது. இறுதியாகச் சொல்வதாயின் இந்தக் கட்டத்தில் பசே எனனை அழதைத்தற்கு மு.பொ அவர்கள்கு மனமாரந்த நன்றி.

Written by - எம்.கே.முருகானந்தன் -

Tuesday, 16 August 2011 13:46 - Last Updated Tuesday, 16 August 2011 14:09

ஆழமான இலக்கிய அறிவும் தடேலும் நிறைந்த பச்சைச்சாளர்களும், பார்வையாளர்களும் கலந்து கொள்ளும் இந்நகக் கட்டடத்தில் நுனிப்புல் மயேும் என்னயும் பச்சை அழைத்தது என்ன இக்கட்டான நிலையில் மாட்டிவிட்டாலும் பரெும்பைப்பட வகை கிறது.

0000 0000000000

எஸ்.கொடகே சடீ காதரர்கள்
675,பி.பி.எஸ் குலரத்ன மாவத்த
கொழும்பு 10

0000 :-ரஃபா 850.00

[வளையீ ட்டு விழாவில் நான் ஆற்றிய உரையின் கட்டூரை வடிவம்]
kathirmuruga@hotmail.com